

SOM SOLIDARIS

Carrer Orso, 2 (Rubí)

Tel: 93.588.86.43

rubisolidari.org

info@rubisolidari.org

Butlletí informatiu de Rubí Solidari

Número 21. Desembre del 2011

EDITORIAL

Salvem la cooperació

No som aliens als esdeveniments socials, econòmics ni polítics que ens envolten i tot i que el que volem és parlar de temes solidaris, topem una vegada i una altra, amb impediments que res tenen a veure amb la solidaritat pròpiament dita.

No podem deixar de pensar en aquells fets que succeeixen als països del sud i de les conseqüències que les polítiques del nord tenen allà. Ni tampoc podem deixar ni de pensar ni de parlar de les polítiques que patim a casa nostra i repercutiran de manera molt negativa en aquells països que ho necessiten.

Parlem, doncs, de com la retallada en el pressupost de Cooperació Int. deixa no tan sol persones a l'atur aquí, sinó que provocarà que molts projectes quedin penjats i que difícilment arribaran a acabar-se, de projectes que ni tan sols s'iniciaran i, evidentment, parlem de persones que necessiten d'aquests projectes.

Perquè la cooperació és molt més que ajudar al desenvolupament d'un poble, una regió

o un país. La cooperació és una peça fonamental per a que en alguns llocs la vida amb un mínim de dignitat vagi endavant. Maltractar la cooperació internacional com aquest govern ho ha fet és menysprear la vida de moltíssimes persones que pateixen la desigualtat d'aquest món globalitzat.

És molt important i comprensible que aquí ens preocupem per l'atur i la gestió d'aquesta crisi, que sortim al carrer per defensar el nostre sistema sanitari i educatiu públic, que ens preocupem de si la borsa puja o baixa, de si els directius dels bancs guanyen més o menys, etc.

Però hem de ser conscients que quan parlem de cooperació internacional parlem de persones que al cap del dia tenen, per desgràcia, una única preocupació al cap: tornar a veure el sol el dia següent. I sembla que això ens ha importat ben poc per no dir res per retallar un pressupost de cooperació més d'un 50%, posant al carrer persones que treballen en la cooperació, com han estat els 45 acomiadaments que ha patit l'Agència Catalana de Cooperació i

Desenvolupament, hi ha posat en risc la vida de mil·lers de persones.

Ara ens trobem que encara podem empitjorar la situació o bé tenim la oportunitat de fer que la cooperació internacional pel desenvolupament continuï tenint ànima digna i de responsabilitat moral. Ens trobem en un moment en que els consistoris han de presentar i debatre els pressupostos municipals.

Des de l'àmbit de la solidaritat i la cooperació internacional, des de la nostra entitat Rubí Solidari, fem una crida ben forta per a que es respecti el 0.7% del pressupost per a cooperació, encara que ja ens agradaria que arribéssim a l'1% per poder mantenir el pressupost que en els darrers anys no ha fet més que baixar.

Pau Navarro,
president de Rubí Solidari

PROJECTES RUBÍ SOLIDARI 2011

Projectes de cooperació al desenvolupament 2010

L'any passat us vam presentar els projectes que s'estaven portant a terme a Guatemala, Nicaragua i Siria i que van entrar a la convocatòria de projectes de cooperació per al desenvolupament i ciutats agermanades que realitza l'Ajuntament de Rubí cada any.

Amb el tancament del període relatiu a l'any 2010 pel que fa a projectes us proporcionem les dades econòmiques al respecte ja que al temps de la publicació no teniem les xifres que finalment es van atorgar a cadascun dels projectes. Són les següents:

Construcció de preescolar i guarderia infantil, Barrio Sandino, Ocotal, Nicaragua

- Cost total: 57.882,12 euros
- Quantitat sol.licitada: 43.411,59 euros
- Quantitat concedida: 5.825 euros

Enfortiment de capacitats per la generació de treball i autoocupació de dones de deu barris del municipi d'Ocotal, Nicaragua

- Cost total: 60.660 euros a desenvolupar en un termini de tres anys
- Quantitat sol.licitada: 45.010 euros
- Quantitat concedida: 7.032,96 euros

Enfortiment i diversificació de la producció bovina a la Cooperativa Nuevo Horizonte, Guatemala

- Cost total: 25.500 euros
- Quantitat sol.licitada: 15.000 euros
- Quantitat concedida: 9.928,37 euros

Educació Bilingüe Intercultural com a Dret del Poble Mam a Quetzaltenango, Guatemala

- Cost total: 24.157,50 euros
- Quantitat sol.licitada: 15.467,50 euros
- Quantitat concedida: 15.467,50 euros

Al mateix temps el projecte 'Enfortiment organitzatiu i temàtic de l'Educació Bilingüe Intercultural a l'Altiplà Occidental a Guatemala-Nojibal' que es va presentar a l'Agència Catalana de Cooperació per al Desenvolupament a la seva convocatòria anual de subvencions, finalment, no va ser acceptat.

Educación Bilingüe Intercultural como Derecho de Pueblo Mam en Quetzaltenango II

Els beneficiaris d'aquest projecte són nens i nenes en edat escolar entre 5 i 12 anys d'edat i mestres mam, en condicions de pobresa i exclusió, de 53 escoles, 810 docents i 25.000 alumnes

- Import total del projecte: 22.869,00 euros
- Quantitat sol.licitada a l'Ajuntament de Rubí: 15.772,81 euros
- Quantitat concedida: per determinar

A Guatemala hi ha una lluita per mantenir viva una cultura i un idioma en un país on l'exclusió i la marginació, i la discriminació cap als pobles indígenes està institucionalitzada, requereix molt d'esforç i temps. Es el cas de la cultura maia i els idiomes indígenes a Guatemala.

El Projecte Lingüístic Santa Maria fa més de deu anys treballa la Educació Bilingüe Intercultural a Quetzaltenango, un dels departaments de la regió de l'Altiplà Occidental de Guatemala, on es parla una quantitat important de llengües maies.

Fins al 2009 ha treballat en àrees de parla maia quixé i des del 2010, està treballant en àrea mam, això inclou 8 dels 23 municipis de Quetzaltenango on el 89% de la població té descendència maia man. La resta és en major nombre mestizo.

En aquest context és on el Projecte Lingüístic Santa Maria amb el recolçament de Rubí Solidari i l'Ajuntament de Rubí, ha pogut elaborar documents, articular als principals actors educatius de vuit municipis i formar a docents en el desenvolupament de la EBI. Aquest projecte dona continuïtat a la organització, la generació de materials didàctics en llengüa mam i seguiment de les polítiques públiques per a la implementació de la EBI, que es va iniciar al 2010.

Els objectius específics del projecte són els següents:

- Implementar accions organitzatives, tècniques i de seguiment per a la incidència a les polítiques públiques relacionades amb l'EBI a nivell regional. Implica la formació permanent a facilitadors/es de l'EBI a Instituts per Cooperativa (20 persones)
- Ampliar la base organitzativa de xarxes municipals i departamentals d'EBI (a 8) per a la incidència política. Aborda la capacitació a representants indígenes, fonamentalment en l'EBI i la capacitació permanent a funcionaris indígenes d'entitats educatives sobre l'EBI.
- Generar condicions per a la implementació d'un observatori d'EBI per a la incidència política.
- Elaboració de materials didàctics per facilitar l'aprenentatge de l'idioma mam. Els materials didàctics per a impulsar l'EBI al cicle bàsic en mam és nul.

Els temes abordats a les capacitacions són: Agenda de Pau, Acors de Pau, metodologies i tècniques d'EBI, Filosofia maia i occidental, construcció de l'home guatemalteco.

Cal dir que històricament s'ha negat el dret a la cultura i a l'idioma per això docents i pares de família busquen alternatives per incloure'l en el sistema nacional educatiu. El projecte sorgeix de la iniciativa d'aquestes persones amb la seva implicació.

PROJECTES RUBÍ SOLIDARI 2011

Mejoramiento de la Escuela Modelo de San Martín, barrio José Santos Duarte

- Import total del projecte: 61.893,11 euros
- Quantitat sol·licitada a l'Ajuntament de Rubí: 47.708,11 euros
- Quantitat concedida: per determinar

A l'actualitat el barri José Santos Duarte, d'Ocotal, és una zona on s'ubica l'escola Model San Martín. Té una població infantil en edat escolar primària, entre 6 i 14 anys, de 445 nens i nenes. D'aquests no tots poden assistir a l'escola corresponent a la zona perquè l'escola no treballa amb plena capacitat pel deteriorament i mal estat en que es troba. L'escola atén a una població infantil de barris veïns.

Aquesta situació ha estat una de les causes de la deserció estudiantil que cada any es dona. Els alumnes no estan motivats a anar a l'escola o contrauen malalties pulmonars degut a les dolentes condicions de les aules.

El govern central per reduir l'abandonament dels estudis a nivell infantil està treballant diversos programes com "batalla pel sisè grau", que consisteix en incentivar als infants i famílies de diferents formes (millorament de les escoles, programes de beques, excel·lència acadèmica, got de llet, etc.) per que finalitzin l'any escolar i per motivar un aprenentatge de qualitat.

A l'actualitat al voltant de 424 nens i nenes entre 6 i 12 anys de sis barris de la zona que asisteixen en dos torns, matí i tarda, reben educació escolar en aquestes aules amb una in-

fraestructura deficitària, construïdes a base de blocs i murs en mal estat (polilles), fracturat i amb grans obertures dificultant l'acomodació del mobiliari. Nono presenten les condicions físiques, sanitàries i de seguretat, el que comporta un lent aprenentatge

El projecte consisteix en la construcció d'un pavelló amb 3 aules escolars i augmentar la capacitat estudiantil per l'any 2012 garantint l'accés i la oportunitat d'estudi a la població infantil veïna.

Amb això s'espera millorar les condicions físiques higièniques de l'escola de nens, nenes i professorat i proporcionar l'accés de la població infantil a un centre més proper.

Taller de costura pel col·lectiu de dones vídues de l'Iraq a Síria. 'Casa de mujeres iraquíes'

El projecte es va iniciar al 2009. L'objectiu es millorar la qualitat de vida i el desenvolupament de vídues i els seus infants iraquís a Damasc.

La desestructuració familiar i social, el fet que les dones iraquís exiliades no tenen accés al mercat laboral i els baixos índexs d'escolarització de les dones contribueixen a la falta de recursos per mantenir la seva família i es converteixen en un col·lectiu en risc d'exclusió. La majoria han estat víctimes de violacions de drets humans al seu país i a Síria com a refugiades no tenen permís de treball.

Per això la 'Casa de mujeres iraquies', gestionat pel Moviment de Dones contra la Ocupació, es un projecte que es va iniciar amb un taller de costura i al que estaven vinculades unes 104 famílies i que més tard s'ha ampliat amb l'acomodament del local per preparar menjar i ha creat feina per a les dones vídues. Afrontar la infraestructura, el lloguer del local, mobiliari i estris requereix un suport econòmic perquè més endavant sigui autosostenible. Ara estan implicades al projecte 289 dones i 350 nens orfes. En aquesta direcció, la contribució de moltes persones que voluntàriament han fet la seva aportació econòmica i de Rubí Solidari, que aquest any ha contribuït amb 3.700 euros pel pagament del lloguer i manteniment del local, ha estat molt important.

Per qualsevol aclariment sobre el projecte us podeu posar en contacte amb nosaltres a la adreça de Rubí Solidari info@rubisolidari.cat. Informació, fotos i documents a la plana web www.rubisolidari.org i al facebook de Rubí Solidari.

Si voleu fer qualsevol tipus d'aportació econòmica el número de compte és 2013 0178 21 0200917150

VOLS QUE EL MÓN SIGUI UNA MICA MILLOR?

VINE A RUBÍ SOLIDARI!!

Ens trobem el segon i quart dimarts de cada mes, al carrer Orso número 2.

Contacta a:
rubisolidari@rubidigital.cat
93 588 86 43
<http://www.rubisolidari.org>

XÈ CURS DE SOLIDARITAT I COOPERACIÓ INTERNACIONAL

Cap a un nou sistema o com aprofitar la crisi per construir un món millor

Aquest sistema no funciona. Idees i alternatives per canviar-ho, ha estat el títol del Xè Kurs de Solidaritat i Cooperació Internacional de Rubí Solidari. Una edició molt especial, no només per ser la desena, sinó també perquè la temàtica ha estat més global del que és habitual.

Unes xx persones van passar pels diferents espais del Kurs, que va tenir lloc els dies 24, 25 i 26 de novembre. Èxit, doncs, també de participació, especialment a la xerrada inaugural, que va anar a càrrec de l'Arcadi Oliveres i durant la qual l'Espai Obert -lloc on es va fer- va quedar petit.

El Kurs es va estructurar per temes: economia, política, societat, cooperació i pau. Aquestes són les idees més destacades que es van recollir a cada sessió del curs.

1.- ECONOMIA, AMB AGUSTÍ COLOM

El professor del departament de Teoria Econòmica de la Facultat de Ciències Econòmiques de la UB va aclarir alguns conceptes econòmics i va deixar clar amb xifres que la crisi actual és conseqüència de l'explotació de l'economia especulativa enfront de l'economia productiva, creadora de riquesa real. Colom també va apuntar el sector empresarial privat, especialment el de la construcció, com a causant de la crisi del deute, ja que ni famílies ni govern van abusar de l'endeutament durant els anys de bonança.

2.- POLÍTICA, AMB JAUME BOTEY

Botey, professor d'Història a la UAB, va matisar la vessant moral d'aquesta crisi, basada en el benefici com a punt de partida de tot i en el capitalisme com a mesura de control de tot, fins i tot de les persones i la naturalesa. Jaume Botey va recordar que els mercats tenen poder sobre els polítics, i va culpar de forma clara el sector bancari d'actuar sense cap responsabilitat. Com a alternativa el professor de la UAB va assenyalar la necessitat d'enfortir les institucions.

3.- SOCIETAT, AMB ESTHER VIVAS

La sociòloga i activista va centrar la seva intervenció en el 15M, un moviment jove i encara indeterminat, però amb la força d'haver aglutinat al seu si tota la diversitat social de lluites i ideologies. Vivas més reclamar més democràcia, i per tant, més política. També va posar l'atenció en les qüestions de gènere, ja que les dones continuen sent el sector social més afectat per la crisi: són les que tenen més contractes temporals i precaris, i també més atur.

Èxit d'assistència a la xerrada d'Arcadi Oliveres, al CRAC!

Xerrada amb Agustí Colom, presentada per Pilar Guillén vice-presidenta de Rubí Solidari.

Esther Vivas i Jaume Botey van compartir taula dissabte a la tarda.

4.- SOLIDARITAT, AMB CECÍLIA GARCÍA

Des de la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament, Cecília García va apuntar que la Cooperació internacional es troba a la recerca d'un nou model, que acabi amb els dubtes sobre les conseqüències negatives que pot tenir. En aquest sentit també es va explicar el paper de la FCNGD com a eina per a garantir la qualitat dels projectes i intervencions a partir del codi ètic creat.

5.- PAU, AMB JORDI ARMADANS

El director de la Fundació per la Pau va reivindicar la possibilitat d'actuar sense violència en

les relacions internacionals. El cicle armamentístic, de fabricació i ús de les armes, força a la guerra ja que mou importants quantitats de diners. Armadans aposta per la desmilitarització dels estats, i pel camí, en una regulació real del mercat de les armes per evitar, al menys, en el seu ús per part de civils.

La principal conclusió del Kurs és la possibilitat del canvi com a eix de la nostra actuació en tant que activistes i també en el dia a dia.

En breu, podreu trobar un resum del curs a la nostra pàgina web.

CRISI INTERNACIONAL

La fam a la banya d'Àfrica

En general tot el continent africà té grans bosses de pobresa, però des de fa uns anys quant ens referim a la crisi alimentària i a la fam a l'Àfrica, fem més referència a la banya de l'Àfrica i aquesta es situa a Etiòpia, Somàlia, Eritrea, Djibouti i, encara que no inclòs administrativament en la denominació de la zona, el nord de Kenya forma part també d'aquesta zona geogràfica.

Segons dades del Banc Mundial aquesta crisi ha arrossegat a 44 milions de persones a la pobresa, en aquesta zona es presenta els índexs de desnutrició més elevats del món i l'amenacen constantment crisis humanitàries. Entre altres aspectes és una regió afectada de forma regular per inundacions i sequeres que afecten les àrees rurals. A més és l'escenari d'espoli de recursos pesquers per part de flotes internacionals (entre elles la espanyola) que eviten pagar impostos e incompleixen les lleis internacionals.

Aquesta crisi alimentària mundial que s'arrastra des de l'any 2007 ha significat un augment dels preus dels aliments bàsics i que afectat als habitants de les àrees més vulnerables i pobres del planeta provocant la desnutrició de milions de persones.

Les causes de la fam són polítiques, els responsables de provocar la fam i l'exili de milers de persones són les polítiques d'ajustament estructural, el preu dels aliments, decidits a les metròpolis, els conflictes armats per el controls de les matèries primeres i els fenòmens climàtics extrems (els més importants en els últims 60 anys) fan que la població es vegi obligada a abandonar les seves terres, i fugir a d'altres països limítrofes.

Als anys 70 aquests països eren bàsicament autosuficient, la seva economia permetia alimentar la seva població. Amb la crisi del deute extern als 80 i 90 i l'aplicació de polítiques d'ajustament estructural imposades pel Banc Mundial i el Fons Monetari Internacional, els seus mercats es van obrir a inversions de grans multinacionals americanes i europees i es va perdre aquesta autosuficiència.

La compra massiva de sòl fèrtil per part d'inversors estrangers (agroindústria, Governos, fons especulatiu ...) ha provocat l'expulsió de milers de camperols de les seves terres, disminuint la capacitat d'aquests països per autoabastir-se. Tot això ha significat que els Estats i especialment els de la Banya d'Àfrica han perdut la capacitat de decidir sobre les seves polítiques agràries i alimentàries i per tant, hagi desaparegut la capacitat de produir aliments per a la seva població.

El preu dels aliments es determina a les borses de valors, la més important de les quals, a nivell mundial, és la de Chicago, mentre que a Europa els aliments es comercialitzen a les borses de futurs de Londres, París, Amsterdam i Frankfurt.

Es compren i venen matèries primeres amb l'objectiu d'especular i fer negoci, repercutint finalment en un augment del preu del menjar en el consumidor final. Els mateixos bancs, fons d'alt risc, companyies d'assegurances, causants de la crisi al primer món, són els que avui especulen amb el menjar, aprofitant-se de uns mercats globals profundament desregularitzats i altament rendibles.

La crisi alimentària a escala global i la fam a la Banya d'Àfrica en particular són resultat de la globalització alimentària al servei dels interessos privats. La cadena de producció, distribució i consum d'aliments està en mans d'unes poques multinacionals que anteposen els seus interessos particulars a les necessitats col·lectives i que al llarg de les últimes dècades han erosionat, amb el suport de les institucions financeres internacionals, la capacitat dels Estats del sud per decidir sobre les seves polítiques agrícoles i alimentàries.

L'alimentació representa més del 50% del pressupost familiar en els països pobres i l'augment de preu dels aliments abocarà a més gent a la malnutrició.

Els pobles han estat forçats a desplaçar-se i buscar refugi a altres països, a abandonar les seves terres per causes que ells no han provocat vulnerant-se els seus drets en un context socioeconòmic i ambientalment insostenible. No té sentit la lluita per combatre la pobresa i el canvi climàtic i protegir a les víctimes d'aquestes situacions si no s'erradiquen les causes i es transforma una estructura socialment injusta per evitar crisis humanitàries com la de la Banya d'Àfrica.

La comunitat internacional, (govern català, espanyol i europeu i organismes internacionals) tenen la responsabilitat de millorar les condicions de vida d'aquestes persones, i restablir la seva dignitat com a éssers humans, portant a terme accions de protecció dels nacionals d'aquests països al estranger, impulsant programes de retorn dels refugiats als seus països amb instruments normatius i mecanismes de protecció i condicions de seguretat i de benestar.

Si volem acabar amb la fam al món és urgent apostar per altres polítiques agrícoles i alimentàries que col·loquin en el seu centre les persones, a les seves necessitats, a aquells que treballen la terra i l'ecosistema. Apostar per allò que el moviment internacional de La Via Campesina anomena la "soberania alimentària", i recuperar la capacitat de decidir sobre allò que mengem.

Els ciutadans i ciutadanes també tenim de prendre consciència d'aquesta situació i reclamar als nostres governants, solucions polítiques a un problema com la fam que "nomen" es un problema polític.

OPINIÓ

Deixeu florir la primavera (àrab)

La necessitat de fer titulars obliga els professionals de la comunicació a crear nous mots i conceptes per explicar el curs dels esdeveniments. Primavera àrab és una de les últimes aportacions, una expressió que ens trasllada a molts països alhora, a una complexitat inversament proporcional a la claredat i lluentor de la pròpia expressió.

Per primavera àrab entenem els diferents processos socials i polítics de rebel·lió, que en alguns casos han tingut com a conseqüència la caiguda de règims poc democràtics o directament dictatorials. Els principals focus d'aquesta primavera (que per cert va esclatar el gener d'aquest 2011) són Egipte, Tunísia i Llíbia; però és cert que el suport i la sensació de canvi es dona en tota la regió del Mashrek.

La primera pregunta que ens fem és: perquè ara una primavera, si la situació política d'autoritarisme a aquests països és la mateixa que fa 20 o 30 anys? Els factors més destacats són, probablement, la crisi socioeconòmica que a més de disminuir el benestar de la població, deixa els joves (molt nombrosos, per cert) sense perspectives de futur. Els mateixos joves que gràcies a Internet (aquest és el segon factor), coneixen millor que mai com es viu a la resta del planeta, als països veïns però també als més llunyans. No es poden ignorar, evidentment, dècades de manca de llibertat per part de règims no democràtics.

El desenvolupament de les primaveres àrabs ha estat ben diferent, i mentre a Egipte Hosni Mubarak va veure clar que havia de retirar-se, a Llíbia hem hagut de patir una intervenció armada que sense dubte dificultarà el restabliment de la normalitat i la consolidació de la democràcia.

L'ull internacional

Des de fora d'aquests països, la primavera àrab té dues lectures. Una positiva, que dona suport a la llibertat i la democràcia. I una altra de negativa, nascuda de la por pel resorgiment de grups polítics o religiosos, que ens semblen radicals i perillosos.

És cert que la confusió i el soroll que aquests processos generen porten riscos. Però no és feina de la comunitat internacional posar ordre en aquest caos. I el motiu més important és que si aquests països han viscut durant dècades situacions d'abús de poder i manca de democràcia ha estat, en part, perquè aquesta comunitat internacional ha legitimat el poder poc democràtic dels seus dirigents.

Les relacions internacionals són complexes, i unes vegades tant necessàries com desafortunades d'altres. Sense entrar en els detalls de cada cas, hem de deixar-nos portar per la poesia del procés, i deixar florir aquesta primavera. Qui sap, potser allà on nosaltres hem trobat històricament problemes i frustracions, la ciutadania en legítima revolta troba un nou camí, un nou sistema per viure millor. I si no el troben, els serà més fàcil viure i solucionar els seus propis errors que els nostres repetits.

Per a més informació visiteu:

<http://www.rtve.es/noticias/revueltas-arabes/>

LA COOPERACIÓ INTERNAICIONAL, EN PERILL

Els BRIC i la crisi

Construint ponts de totxo per a camins de terra

El terme crisi procedeix del verb grec κρίνω que vol dir separar. Inicialment es referia a garbellar, o sigui fer passar la terra pel garbell per separar el més fi del més gruixut. Aquest terme s'ha aplicat a d'altres àrees de l'individu sempre referint-se a un període de temps d'impass fins que apareix alguna cosa nova.

Aquesta crisi, també garbella, amenaça amb sotmetre a la misèria a centenars de milions de persones en tot el món que podrien quedar-se sense aliments i sense atenció mèdica. En èpoques de pèrdues els governs i els particulars retallen les seves ajudes, i al contrari són més bondadosos en moments de guanys. Si les retallades arriben a Àfrica i Àsia decenes de milers de nens moriran de desnutrició.

Segons les Nacions Unides la crisi amenaça a retallar 76000 milions destinats a ajuda al desenvolupament. Els organismes internacionals fan crides a la població per mantenir el fluxe d'ajudes a les 923 milions de persones desnutrides al món, per reduir la xifra de 58 milions de dones que aquest any donaran a llum sense assistència mèdica o escolaritzar a 56 milions de nens a Àfrica i Àsia.

De la nostra crisi ja fa temps que sentir a parlar i per tant hem tingut temps de fer un pla per preveure aquest desastre. Els experts opinen que hi ha diverses causes per les quals ens trobem en aquesta situació. Algunes venen de lluny, la primera és un procés de desindustrialització iniciat a principis del segle XX junt amb que les patents baixen des de l'any 2000. Aquestes dues senyals queden amaga-

des amb el boom de la construcció. Una segona causa és la desregulació dels mercats de capitals a partir dels anys 80. Japó és el primer país que pateix la crisi al 1990, allà hi ha poc territori i també hi va haver un gran boom immobiliari. S'especula contra qui ha cedit la seva sobirania, EEUU i Anglaterra no ho han fet. Tampoc s'especula contra Alemanya i França perquè el Banc Europeu intermedia però no passa el mateix amb els països que es consideren perifèrics com Espanya, Grècia i Portugal.

D'altres causes de la crisi són l'accés a l'especulació financera, anteriorment els bancs donaven hipoteques i l'actiu quedava al banc, i en segon lloc l'augment dels habitants que passen de 39 a 47 milions amb el que representa sobre la demanda d'habitatge.

A la història s'escriuen ben poques coses noves, ja han hagut d'altres crisis, en algunes no s'ha pagat el deute i d'altres s'han resolt amb una guerra. Avui per avui cap d'aquesta és la nostra situació actual, però té una peculiaritat, un agreujant, que és la corrupció política. Els polítics han utilitzat el seu poder per recalificar terrenys i a més 4000 consellers han actuat a les caixes d'estalvis, les quals sempre havien tingut una funció social, ara s'han convertit en societats capitalistes.

Clama al cel saber que a Espanya hi ha cinc milions d'aturats i que quan al 2010 baixaven els sous a la funció pública, s'augmentaven les remuneracions dels consellers i es regalaven plans de pensions. D'aquesta manera no ens en sortirem, més aviat arribarà el monstre de

la recessió. Apunten que la manera saludable d'afrontar la situació és tornant a la regulació dels mercats i que la llei sigui qui s'imposi, tornar a la comptabilitat de sempre i crear un debat rigorós i científic.

En llegir "BRIC se ofereix para salir al rescate de Europa y de la economía mundial" un no pot deixar de pensar, ¡no, més totxo, no!

En economia internacional, la paraula BRIC pertany a les sigles dels països anomenats emergents, Brasil, Rússia, Índia i China. Aquests països, fins ara en vies de desenvolupament, són un mercat excelent per vendre els nostres productes. Ells han prècs consciència del seu gran poder i de la capacitat per invertir els mercats. Junts podrien ser una potencia tan gran o més que qualsevol altra doncs es preveu que generaran més del 44% del PIB mundial. Els conquerits serien els conqueridors, i amunt el comerç per tant tot el mateix.

Què s'ha de fer, seguir produint de forma competitiva i barata? oferir un sou imbatible? seguir les pràctiques lletges dels rics? o volem una veritable crisi de valors, perquè pugui aparèixer lo nou, la part més fina. La única manera d'aprendre a viure diferent és renunciar a lo après en el passat, tenim el repte de pensar de forma complexa i global en relació als nostres drets i les nostres responsabilitats.

Sembla que són els cicles econòmics els que determinen el grau de solidaritat i no el convenciment de que és la única forma de viure en pau i tenir una vida digna.

CREIXEMENT DEMOGRÀFIC

Creixement sostenible en un món limitat

Fa 3.500 milions d'anys aproximadament sorgeix la vida al planeta Terra i fa uns 4 milions d'anys és quan apareix el primer membre de la família dels homínids (del Gènere Australopithecus). Tinguem en compte que quan es va inventar l'agricultura fa uns 10.000 anys, hi hauria uns 5 milions d'habitants, l'any 1500 la població no arribava als 500 milions, l'any 1800 ja es van aconseguir els 1.000 milions i actualment, l'any 2011, ja hem arribat als 7.000 milions d'habitants. (...)

La capacitat del món és molt discutida. Mentre alguns posen el topall en 8.000 milions, uns altres parlen de 50.000 milions, però, això sí, alimentats a força de pa i aigua. Es calcula que en l'actualitat existeix capacitat per produir aliments per 14.000 milions de persones. Els més realistes no es plantegen aquest problema, sinó que es qüestionen de què serveix que la població actual pugui ser teòricament alimentada si, en la pràctica, tots els dies moren milers de persones per la gana, una persona cada 2.6 segons i el 75% són nens i nenes, segons el programa de la NNUU per la alimentació mundial.

DESENVOLUPAMENT AMB EQUITAT

Les interrelacions entre creixement demogràfic i creixement econòmic han originat grans debats en la cerca de solucions al problema de la gana generalitzada que afecta avui a diversos sectors del planeta. En aquest sentit, alguns entenen que

el creixement de la població és un obstacle per al creixement econòmic, uns altres, que és un estímul per aconseguir-ho. (...)

Sobre aquest tema, s'han elaborat diverses propostes per abordar la problemàtica del desenvolupament, una d'elles, defensada per les Nacions Unides (ONU), es denomina "Desenvolupament amb equitat". Segons aquesta proposta, l'objectiu del desenvolupament és el benestar de tota la població preservant la sustentació del medi ambient. És a dir, la humanitat ha d'enfrontar-se al desafiament d'aconseguir un raonable equilibri entre població i producció d'aliments sense deteriorar el medi ambient. Això només pot aconseguir-se mitjançant la reducció dels costos ecològics del desenvolupament i els costos socials del creixement poblacional. Aquesta opció implica modificacions importants en matèria de salut, educació, condicions de treball, seguretat social i habitatges dignes, entre uns altres. (...)

Es tracta d'eradicar la pobresa extrema, no que els països empobrits aconseguixin el nivell de vida dels països rics, perquè si els països rics no redueixen radicalment el seu nivell de vida i consum no serà possible eradicar la pobresa dels països empobrits. Existeixen moltes línies d'actuació per a aquest enorme i digne objectiu que, a més, reduiria a llarg termini l'emigració a països rics. Algunes d'elles són:

-Donació d'un mínim del 0.7% del PIB (Producte Interior Brut) de cada país desenvolupat a països en desenvolupament.

-Condonació del deute extern.

-Col·laboració ciutadana: Tant en l'econòmic com en ho practico (associar-se a ONGs, col·laborar en projectes...)

A través de la implicació i col·laboració ciutadana hem d'aconseguir que existeixi voluntat política de solucionar els problemes del món. Pocs som els ciutadans que fem alguna cosa per demanar que un petit percentatge del Producte Interior Brut (PIB) es dediqui a ajudes al desenvolupament, però també som pocs els que destinem almenys un 0.7% dels nostres propis ingressos a aquesta fi. I tenim que ser més

Hem de dir que existeixen solucions viables. No podem posar com a excusa que no sabem les causes, les conseqüències o les solucions. No podem dir que no existeix relació entre medi ambient i salut. No podem posar l'excusa que les conseqüències negatives estan per demostrar-se, (canvi climàtic) doncs ja estan aquí, adoptant moltes formes. No obstant això, res fa pensar que això se solucioni a curt o mig termini. Malgrat això, no té sentit rendir-se.

Extractes del llibre, *Salvem Nostre Planeta*, de Jose Galindo Gómez, Professor titular a la Universitat de Màlaga

AGENDA LLATINOAMERICANA MUNDIAL 2012

Bon viure, *Sumak Kawsay*

L'Agenda Llatinoamericana del 2012, continua en la línia d'aquets 21 anys de la seva existència i és una alegoria a l'Utopia Indígena del "Bon Viure" SUMAK KAWSAY en la seva expressió quitxua la més coneguda dels pobles indígenes de Llatinoamèrica.

Fà elogi de la saviesa ancestral dels pobles indígenes que l'estan traient a la llum oferint-la al món com la seva aportació a l'aventura humana i a la construcció de la Nova Societat, sobretot en aquesta hora en que es revela el fracàs del model de desenvolupament il·limitat del viure sempre millor i viure millor que els altres i costa de la natura.

La portada: el SUMAK, és d'en Mino Cerezo que arrodoneix aquesta visió global, harmònica completa i rotunda, que conjuga cel i terra, natura i humanitat, animals, vegetals i humans amb un lloc per a tothom.

L'Agenda en un primer moment, tracta fer-nos càrrec d'escoltar i acollir la proposta indígena del SUMAK KAWSAY en:

-VEURE, on autors e ideòlegs de primera línia de la proposta indígena ens els exposen i

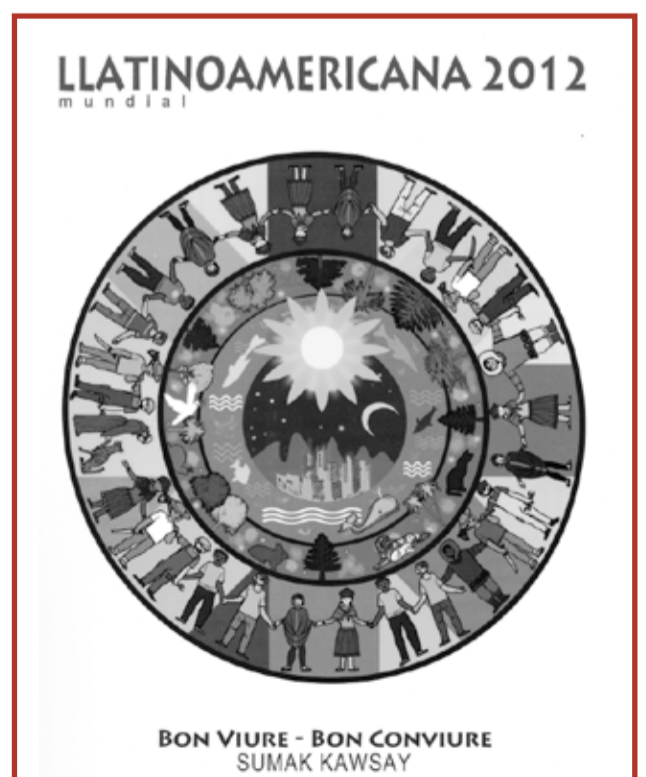
expliquen

-JUTGAR en que diferents autors conjunten les seves reflexions per discernir la proposta, discernir les seves riqueses, les seves possibilitats i tal vegada les seves limitacions amb les grans causes Llatinoamericanes que tradicionalment van concretar la lluita per el Bon Viure Llatinoamericà.

-ACTUAR en reunir pistes, suggeriments, testimonis.....que senyalin camins a seguir, opinions i conclusions sobre aquest diàleg amb el SUMAK KAWSAY.

L'Agenda és d'ús pedagògic recomenable ja que a més de ser per un ús personal esta pensada com un instrument pedagògic per a comunicadors, educadors populars, agents pastorals de base, animadors de grups amb textos breus i àgils.

És de destacar la introducció fraterna que en fà el Bisbe emèrit Pere Casaldàliga i les aportacions d'un recull de dites per les grans causes d'en Simón Bolívar, Augusto César Sandino, Ernesto Che Guevarra, Omar Torrijos, Salvador Allende, Joan Alsina, Paulo Freire, Al-

bert Camus i d'altres.

Les causes no esta perdudes, sinó que són pendents; només es perden aquelles que s'obliden o s'abandonen- Xavier Joanpere.

Vine a treballar amb nosaltres

Rubí Solidari és una organització no governamental (ONG) que treballa per la defensa i el desenvolupament dels valors de la cooperació, la solidaritat, la justícia, la pau, la convivència i la sostenibilitat en el món. Per això fem campanyes tant de sensibilització i informació a Rubí com de col·laboració tècnica i econòmica en projectes de cooperació per al desenvolupament.

Els nostres objectius són:

- **Treballar** per la solidaritat i la cooperació amb els pobles del Tercer Món conjuntament amb tots els grups i persones de Rubí que estiguin interessades en aquesta tasca.
- **Sensibilitzar** la ciutadania de Rubí sobre la situació de desigualtats, catàstrofes naturals i vulneracions dels Drets Humans que pateix la humanitat.
- **Potenciar** els agermanaments que hi ha entre Rubí i altres ciutats del món: Ocotol (Nicaragua), Guelta (Sàhara Occidental), Padahuel (Xile) i Boyeros (Cuba).
- **Promoure** la informació per a un millor coneixement de l'estat del món.
- **Augmentar** la consciència i les actituds solidàries dels ciutadans i ciutadanes de Rubí.
- **Donar suport** a les actuacions a favor de la solidaritat, la justícia, la convivència i la defensa dels humans arreu del món.

Hem cooperat amb Bòsnia, Brasil, Burkina Faso, Cuba, Eslovènia, Guatemala, Mèxic, Moçambic, Nicaragua, Paraguai, Sàhara Occidental, El Salvador, Veneçuela, Marroc, Mauritània, Colòmbia, Iran, Argentina, Xile, Camerun, l'Índia i Palestina.

Com pots col·laborar amb Rubí Solidari?

- Amb una aportació econòmica a: Caixa Catalunya 2013 0178 2 1 0200917150
- Treballant amb nosaltres
- Fent-te soci amplint aquesta butlleta

SÍ, VULL ASSOCIAR-ME A RUBÍ SOLIDARI

Nom i cognoms: _____	Banc/Caixa _____
Adreça: _____	Titular del compte _____
Població _____ CP _____	Adreça _____
Telèfon _____	Població _____ CP _____
e-mail _____	Número de compte _ _ _ _ - _ _ _ - _ _ _ - _ _ _ _
Vull participar en els grups de treball de Rubí Solidari ☐	Vull col·laborar amb RS amb una aportació única de _____ €
	Vull col·laborar amb RS amb una aportació anual de _____ €

Benvolguts senyors,
els prego que amb càrrec al meu compte corrent/llibreta d'estalvi, facin efectiu el/s rebuts/s que al meu nom i per la quantitat indicada presenti l'entitat Rubí Solidari.

Data i signatura: